

Številka: 0712-242/2009
Datum: 18. 5. 2009

g. Boštjan Burger
Elektronska pošta: XXXXX

Zadeva: Mnenje o prikazu registrskih tablic pri snemanju na cesti
Zveza: Vaša elektronska pošta z dne 15. 5. 2009

Spoštovani,

prejeli smo vašo elektronsko pošto z dne 15. 5. 2009, v kateri nas prosite za mnenje o tem, kaj je dovoljeno snemati in kaj ne na javnih mestih. Kot navajate v svojem dopisu, že od leta 1996 v projektu Prostorskega atlasa Slovenije (www.burger.si) izvajate metodo dokumentiranja podobno storitvam Google Street View. Čeprav je vaša spletna stran med bolj znanimi v Sloveniji - uporablja se za učenje, promocijo geografskih območij, s strani ministrstev in agencij itd., do sedaj še niste imeli nobenih pripomb ali težav pri delu ali objavi prostorskih prikazov, s katerimi ste dokumentirali kulturno in naravno dediščino, kot tudi urbanizem mest. Kot navajate, ste tudi edini VR novinar v Sloveniji, to pomeni, da tehniko prostorskih prikazov uporabljate tudi za dokumentiranje in prikaz dogodkov in pri delu pridobite dovoljenja za delovanje na zaščitene območjih ali zasebni lastnini. Kot pojasnujete, zahteva metoda dokumentiranja zelo veliko tehničnega znanja, zato je pri uporabnikih veliko neznanja, saj velikokrat mislijo, da gre za video filme. Tehnika prostorskih slik namreč ni stalni video nadzor, temveč temelji na fotografiranju po obodu sfere v enkratnem časovnem obdobju. Kot navajate, imate dilemo npr. pri prikazu registrskih tablic avtomobilov, ko namreč pripravite stativ, je cesta prazna, potem pa pripelje vozilo ali pa npr. v mestu celo parkira neposredno pred vas. Pri pregledu posnetkov poročil na televiziji pa ste opazili, da se registrske tablice avtomobilov vidijo. Ker je vaše delo intenzivno - letos bosta po nekajletnem delu tudi obsežni dokumentaciji Maribora in Ljubljane, bi želeli vedeti "kaj se sme" in "kaj se ne sme" na javnih mestih.

Ker lahko avtentično razlago posameznih določb zakona daje le Državni zbor, neobvezno pa predlagatelj zakona, vam na podlagi informacij, ki ste nam jih posredovali, v nadaljevanju na podlagi 7. točke prvega odstavka 49. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju ZVOP-1) ter 2. člena Zakona o informacijskem pooblaščenca (Uradni list RS, št. 113/05, v nadaljevanju ZInfP) posredujemo naše neobvezno mnenje v zvezi z vašimi vprašanji:

Z vidika varstva osebnih podatkov je pri metodi dokumentiranja, kot jo opisujete, v vsakem posameznem primeru (ob posameznem posnetku) potrebno preveriti, ali posnetek vsebuje podatke, iz katerih bi bil lahko posameznik prepoznaven oz. določljiv, in ali gre torej za osebne podatke posameznika. V takšnem primeru bi namreč posnetki predstavljali zbirko osebnih podatkov, za njihovo obdelavo pa bi moral imeti upravljavec bodisi pravno podlago v zakonu bodisi soglasje vsakega posameznika.

V izogib potencialnim kršitvam določb ZVOP-1 in varstva zasebnosti kot takega, je primerno sporne posnetke anonimizirati, t.j. izbrisati posameznike in osebna vozila oz. jih tako zamegliti, da ne bodo več določljivi oz. prepoznavni. Upravljavec je tako dolžan poskrbeti za to, da se omenjeni podatki izbrišejo iz posnetkov v najkrajšem možnem času (kolikor to dopušča tehnologija), saj v vmesnem času nezakonito obdeluje osebne podatke posameznikov, kolikor za obdelavo osebnih podatkov ni pridobil privolitve posameznikov.

Glede vprašanja o pravici medijev, da pri snemanju raznih dogodkov v posnetke »ujamejo« tudi posamezne mimoidoče in takšne posnetke objavijo, Pooblaščenec opozarja, da je treba upoštevati ne le svobodo izražanja in posredno medijskega poročanja, temveč tudi druge človekove pravice in svoboščine, ki so s prvo lahko v koliziji, kar pomeni, da je treba v vsakem konkretnem primeru presoditi, ali je bil poseg v zasebnost s strani medija upravičen.

O b r a z l o ž i t e v:

Uvodoma opozarjamo, da je Pooblaščenec na področju varstva pravic posameznika glede zasebnosti pristojen le za vidik varstva osebnih podatkov v okviru zbirk osebnih podatkov in ne tudi za vse druge vidike pravice do zasebnosti ali zbirke, ki vsebujejo podatke, ki niso osebni podatki. Vsi osebni podatki sami po sebi namreč ne uživajo varstva po ZVOP-1, temveč so tega varstva deležni šele, če so del zbirke osebnih podatkov ali so namenjeni vključitvi v zbirko osebnih podatkov, kot to določa peta točka 6. člena ZVOP-1. ZVOP-1 namreč v 1. členu določa pravice, obveznosti, načela in ukrepe, s katerimi se preprečujejo neustavni, nezakoniti in neupravičeni posegi v zasebnost in dostojanstvo posameznika pri obdelavi osebnih podatkov. Slednje glede na določilo tretje točke 6. člena ZVOP-1 pomeni kakršno koli delovanje ali niz delovanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki, ki so avtomatizirano obdelani ali ki so pri ročni obdelavi del zbirke ali so namenjeni vključitvi v zbirko. Zbirka pa je glede na določilo šeste točke 6. člena ZVOP-1 vsak strukturiran niz podatkov, ki vsebuje vsaj en osebni podatek, ki je dostopen na podlagi meril, ki omogočajo uporabo ali združevanje podatkov, ne glede na to, ali je niz centraliziran, decentraliziran ali razpršen na funkcionalni ali geografski podlagi; strukturiran niz podatkov je niz podatkov, ki je organiziran na takšen način, da določi ali omogoči določljivost posameznika.

V konkretnem primeru in v primeru ponudnikov podobnega gradiva je za presojo zakonitosti ponujanja opisanih storitev bistvenega pomena vprašanje, **ali se pri tem zbirajo (obdelujejo) osebni podatki posameznikov, torej ali so posnetki posameznikov oz. njihovih vozil osebni podatki.** V kolikor se namreč posnetki posameznikov štejejo za osebne podatke, potem gre v konkretnem primeru ob upoštevanju zgoraj navedenih zakonskih določb **nedvomno za zbirko osebnih podatkov.** Kot že navedeno, je namreč zbirka strukturiran niz osebnih podatkov, ki so dostopni na podlagi določenih meril. V konkretnem primeru gre za skupek posnetkov, vsak od njih pa vsebuje podatke posameznika – njihove fotografije. Dejstvo, da sami posamezniki na posnetkih niso označeni s svojim imenom in priimkom s strani upravljavca, še ne pomeni, da tega ne bo storila tretja oseba. Nekdo tretji bi lahko podobno kot na spletiščih za socialno druženje tako označil posameznike na posnetkih upravljavca, da bi jih bilo mogoče celo poiskati z uporabo spletnih brskalnikov. Tako bi npr. lahko 14-letna deklica, ko bi opazila na kakšnem od posnetkov svojo sošolko, označila sošolkino ime in priimek. Ko bi posameznik vpisal ime in priimek te sošolke v brskalnik bi med drugim našel tudi sporni posnetek. Tudi če je takšen način označevanja danes dostopen le tistim z večjim znanjem računalništva, ga bo v prihodnosti lahko uporabljal vsakdo. Posledično gre torej za niz podatkov, ki je organiziran na takšen način, da določi ali omogoči določljivost posameznika.

Za odgovor na vprašanje, ali gre v konkretnem primeru za osebne podatke posameznikov, so relevantne določbe 1. in 2. točke 6. člena ZVOP-1. V skladu s 1. točko 6. člena ZVOP-1 je osebni podatek katerikoli **podatek, ki se nanaša na posameznika**, ne glede na obliko, v kateri je izražen. Pri tem pa je glede na 2. točko 6. člena ZVOP-1 **posameznik določena ali določljiva fizična oseba**, na katero se nanaša osebni podatek. Bistveni kriterij pri presoji torej, ali gre v konkretnem primeru za osebne podatke, je **kriterij določljivosti posameznika.** V kolikor je iz določenega posnetka posameznika mogoče določiti, potem gre za njegov osebni podatek in gre torej v primeru, kot ga navajate, za zbirko osebnih podatkov.

V skladu z 2. točko 6. člena je **fizična oseba določljiva, če se jo lahko neposredno ali posredno identificira**, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali družbeno identiteto, pri čemer način identifikacije ne povzroča velikih stroškov, nesorazmerno velikega napora ali ne zahteva veliko časa. Pomoč pri obrazložitvi kriterija določljivosti posameznika iz določenega podatka je mogoče iskati v Direktivi o varstvu osebnih podatkov,¹ ki v določbi 26. določa, da »bi bilo treba za odločitev o tem, ali je oseba določljiva ali ne, upoštevati **vsa sredstva, za katera se pričakuje, da jih bo uporabil bodisi upravljavec ali katera koli druga oseba za**

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, OJ L 281/31, str. 355-374, dostopna na: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:13:15:31995L0046:SL:PDF>;

določitev take osebe.« Treba je torej presojati, **za katera sredstva se pričakuje, da jih bo uporabil upravljavec ali katera koli tretja oseba za določitev posameznika.** Pri tem je treba v skladu z Mnenjem o pojmu osebnih podatkov² (v nadaljevanju Mnenje) Delovne skupine za varstvo osebnih podatkov iz člena 29 (v nadaljevanju Delovna skupina), ki daje strokovna mnenja Evropski komisiji s področja varstva osebnih podatkov,³ **upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na izbiro sredstev za določitev (identifikacijo) posameznika.**⁴ Takšni dejavniki so npr. cena izvedbe identifikacije, »predvideni namen, strukturiranje obdelave, korist, ki jo pričakuje upravljavec, zadevne interese posameznikov ter tudi tveganje za organizacijske motnje (npr. kršitev dolžnosti zaupnosti) in tehnične napake.«⁵ Pri tem so navedeni **dejavniki precej bolj sporni z vidika tretje osebe,** saj ima lahko ta pri uporabi prostorskega atlasa popolnoma drugačne namene, kot jih je imel upravljavec pri njegovi pripravi. Tretjo osebo morda prostorski atlas zanima ravno zaradi ogromne količine podatkov (slik oseb na posnetkih) in bo zato pri izbiri sredstev za identifikacijo ravnal drugače, kot bi ravnal upravljavec. Pri presoji glede določljivosti je treba upoštevati tudi **časovno komponento,** saj je **s tehnološkim napredkom možno uporabiti vse več sredstev za identifikacijo posameznikov.** Lahko se torej posameznika trenutno ne da identificirati z obstoječimi sredstvi, vendar pa bo to mogoče v roku nekaj let ali celo nekaj mesecev. Treba je torej tudi upoštevati rok hrambe takšnih podatkov. Če se ti hranijo le nekaj ur (npr. posnetek ulice, ki se zamenja vsakih nekaj ur), je možnost uporabe sredstev za identifikacijo relativno majhna, medtem ko se v primeru hrambe podatkov v daljšem časovnem obdobju (npr. 3 leta) v tem času lahko začnejo uporabljati nova, tehnološko bolj napredna sredstva, s katerimi bo identifikacija enostavnejša. **V primeru daljšega roka hrambe se morajo vzpostaviti takšni sistemi obdelave podatkov, da se lahko čim bolj sproti prilagajajo razvoju tehnologije in v primeru nastopa novih identifikacijskih sredstev vključijo »ustrezno raven tehničnih in organizacijskih ukrepov, ko bo to potrebno.«⁶**

Stopnja, **v kakšni meri določeni podatki zadoščajo za identifikacijo posameznika, je odvisna od okoliščin v določenem položaju.**⁷ Iz Mnenja Delovne skupine izhaja, da je treba **definicijo osebnega podatka razlagati široko,** saj je bil to tudi namen evropskega zakonodajalca,⁸ in da **se tudi podobe posameznikov, ki jih posame videonadzorni sistem, lahko štejejo za osebne podatke, kolikor je te posameznike mogoče prepoznati.**⁹ Pri tem torej ni relevantno, ali posnetek spremljajo še drugi osebni podatki posameznika. **Zadošča kriterij prepoznavnosti.** Pooblaščenec je že v mnenju 0712-768/2007/2 izrazil svoje mnenje, »da je fotografija skupek dokaj popolnih in natančnih lastnosti posameznika, saj gre za nosilec, ki je nekakšna tehnična preslikava lastnosti posameznika na nek medij, fotografski papir. Fotografija vsebuje tolikšno množico osebnih podatkov, da se da posameznika z njimi natančno in nedvoumno določiti.«¹⁰ Posamezniki so torej lahko določljivi preko posnetkov svojih obrazov, včasih pa je možno posameznika določiti tudi, če je njegov obraz prikrit (npr. zelo specifična oblačila posameznika, zelo posebna mimika, gibanje, druge telesne posebnosti – npr. invalidski voziček ipd.). Enako velja za osebna vozila, saj je mogoče iz registrske tablice določiti lastnika, še posebej v primerih posebnih oziroma po naročilu izdelanih registrskih tablic, ki jih je v Sloveniji malo, in je zato posameznik v takšnem primeru razmeroma lahko določljiv. Poleg tega pa je treba upoštevati tudi določene značilnosti osebnih vozil, iz katerih je posameznik lahko določljiv tudi, če številka registrske tablice ni razvidna iz posnetka (npr. če ima vozilo kakšno posebno nalepko, razporeditev barv, morda celo napis tipa »ta avto vozi Janez Novak«).

Glede na vse navedeno je torej treba v posameznem primeru (ob posameznem posnetku) preverjati, ali posnetek vsebuje podatke, iz katerih bi bil lahko posameznik prepoznaven oz. določljiv. Pooblaščenec izrecno poudarja, da se **ni mogoče vnaprej generalno opredeliti, ali je določen podatek** (npr. slika posameznika), podatek, ki je vezan na določljivega posameznika, ali je torej kot tak **osebni podatek,** ki uživa zakonsko varstvo. **Presoja določljivosti je potrebno izvajati glede na konkreten kontekst oz. situacijo,** v kateri so prisotni podatki o posameznikih. Povedano z drugimi besedami – v nekaterih konkretnih situacijah, ko določljivost posameznika ne bi bila možna zaradi npr. nesorazmerno veliko stroškov, naporov ali časa, lahko

² Delovna skupina za varstvo osebnih podatkov iz člena 29, »Mnenje 4/2007 o pojmu osebnih podatkov«, dostopno na povezavi: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_sl.pdf;

³ Več o Delovni skupini za varstvo osebnih podatkov iz člena 29 na: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/tasks-art-29_en.pdf;

⁴ Mnenje, str. 14;

⁵ Id.

⁶ Id., str. 15;

⁷ Id., str. 12;

⁸ Id., str. 4;

⁹ Id., str. 8;

¹⁰ Glej Mnenje št. 0712-768/2007/2, dostopno na: [http://www.ip-rs.si/varstvo-osebnih-podatkov/iskalnik-po-odlocbah-in-mnenjih/odlocbe-in-mnenja-varstvo-osebnih-podatkov/?tx_jzvopdecisions_pi1\[showUid\]=1098&tx_jzvopdecisions_pi1\[highlightWord\]=0712-768&cHash=292d212d51](http://www.ip-rs.si/varstvo-osebnih-podatkov/iskalnik-po-odlocbah-in-mnenjih/odlocbe-in-mnenja-varstvo-osebnih-podatkov/?tx_jzvopdecisions_pi1[showUid]=1098&tx_jzvopdecisions_pi1[highlightWord]=0712-768&cHash=292d212d51)

trdimo, da se konkretni posnetek ne nanaša na določljivega posameznika, zato ne uživa zakonskega varstva. V primeru, ko je posameznik v konkretni situaciji iz določenega podatka določen ali določljiv, pa je potrebno ta podatek oz. podatke šteti za osebne podatke in torej takšni posnetki predstavljajo zbirko osebnih podatkov. Za obdelavo osebnih podatkov pa bi ob upoštevanju 8. in 10. člena ZVOP-1 **upravljavec bodisi moral imeti podlago v zakonu ali pa privolitev posameznika, da se njegovi podatki lahko obdelujejo**. Upravljavec zato takšnih posnetkov ne bi smel pridobivati niti jih objavljati, v kolikor tega izrecno ne določa zakon oz. v kolikor za to nima privolitve posameznikov. Če posamezni upravljavec ni prepričan o tem, ali so podatki, ki jih obdeluje osebni podatki posameznikov, in za obdelavo nima pravne podlage, je bolje, da se izogne tveganju in obravnava posnetke kot osebne podatke. V takšnem primeru mora podatke iz posnetkov nemudoma izbrisati in posnetke anonimizirati oziroma jih zajeti v takšni obliki. **Če je upravljavec prepričan, da posamezni posnetki ne vsebujejo osebnih podatkov, mu »nedoločljivih posameznikov« ni treba brisati, vendar v takšnem primeru nosi tveganje, da je bila njegova presoja napačna, s tem pa je kršil določbe zakonodaje s področja varstva osebnih podatkov.**¹¹

Pooblaščenec meni, da je potrebno uporabo določene tehnologije pri obdelavi osebnih podatkov obravnavati tudi **z vidika namena uporabe določene tehnologije**. Če je namreč namen upravljavca obdelovati osebne podatke posameznikov (njihove posnetke), potem gre po naravi stvari za obdelavo osebnih podatkov, za katero mora obdelovalec (upravljavec ali pogodbeni obdelovalec) razpolagati z ustrezno pravno podlago (glej 8.-10. člen ZVOP-1). Če pa namen uporabe konkretne tehnologije ni identifikacija posameznika ali druga vrsta obdelave podatkov o posamezniku, potem je obdelovalcem podatkov potrebno svetovati, da se izognejo obdelavi podatkov o posameznikih, saj bi lahko ti podatki sodili pod zakonsko varstvo. V konkretnem primeru lahko ugotovimo, da je namen uporabe tehnologije (kot navajate sami) učenje na daljavo, promocija geografskih območij, dokumentiranje kulturne, naravne in urbanistične dediščine itd., *ne pa obdelava podatkov o posameznikih, ki so zajeti na posnetkih fotografije*. Rečemo lahko, da gre bolj ali manj za nezaželeni stranski učinek, saj so tako posamezniki kot vozila posneti prej nenamenoma kot obratno. Zavedati pa se je potrebno dejstva, da posamezniki ne vedo, da se jih slika. **Če torej obdelava posnetkov ni namenjena identifikaciji posameznikov na posnetkih, igrajo zelo pomembno vlogo tehnični ukrepi, ki takšno identifikacijo preprečujejo**. V izogib potencialnim kršitvam določb ZVOP-1 in morda tudi določb druge zakonodaje glede varstva zasebnosti kot take bi bilo zato **smotrno in potrebno sporne posnetke anonimizirati in iz njih izbrisati posameznike in osebna vozila oz. jih vsaj tako zamegliti, da ne bodo določljivi oz. prepoznavni**. V takšnem primeru bi moral upravljavec poskrbeti za to, da se omenjeni podatki zbršejo iz posnetkov v najkrajšem možnem času (kolikor to dopušča tehnologija), saj bi v vmesnem času nezakonito obdeloval osebne podatke posameznikov. Z v veliko verjetnostjo namreč ocenjujemo, da obdelovalec ne razpolaga s privolitvijo posameznikov ali zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov.

Kar se tiče vašega vprašanja **o pravici medijev, da pri snemanju raznih dogodkov v posnetke »ujamejo« tudi posamezne mimoidoče in takšne posnetke objavijo**, Pooblaščenec opozarja, da je treba **upoštevati poleg svobode izražanja in posredno medijskega poročanja tudi druge človekove pravice in svoboščine**. Svoboda izražanja je tako kot varstvo pravic zasebnosti in drugih osebnostnih pravic¹²(vključno z varstvom osebnih podatkov) temeljna človekova pravica. V navedenem primeru gre torej za **kolizijo dveh človekovih pravic**. Nobena od njiju ni absolutna, zato ju je treba v primeru njunega medsebojnega konflikta primerno uravnotežiti, kar potrjuje tudi sodba Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgu (v nadaljevanju ESČP) v zadevi Von Hannover proti Nemčiji.¹³ Kot je razvidno iz navedene sodbe in tudi mnenja Pooblaščenca št. 0712-816/2007/2¹⁴ je treba vsakokrat presojati upravičenost posega medijev v zasebnost. »Vsak posameznik se mora zavedati, da so na javnih prostorih mediji običajno prisotni in torej mora dopustiti možnost, da bo fotografiran. Pri tem na primer **posameznika ni dovoljeno fotografirati na javni prireditvi kot osrednji motiv fotografije in ta izdelek potem objaviti, dovoljeno pa je na primer posneti fotografijo o javnem dogodku kot takšnem ali posneti dokumentarec o javni prireditvi, ki vključuje tudi podobo posameznika.**«¹⁵ Ker pa gre za tehtanje med dvema pravicama, poseg v pravico do varstva zasebnosti lahko opravičuje le nek višji zasebni ali javni interes. Kot takšen javni interes bi lahko opredelili tudi svobodo medijev. Kot že rečeno, pa je treba v vsakem konkretnem primeru presoditi, ali je bil poseg v zasebnost s strani medija

¹¹ Glej tudi primer št. 15, »Začasni IP-naslovi«, Mnenje 4/2007, str. 16;

¹² Glej Ustavo Republike Slovenije, člene od 35 do 39.

¹³ Dostopna na: <http://cmiskp.echr.coe.int/tpk197/view.asp?item=1&portal=hbkm&action=html&highlight=59320/00&sessionId=23775132&skin=hudoc-en;>

¹⁴ Dostopno na: [http://www.ip-rs.si/varstvo-osebnih-podatkov/iskalnik-po-odlocbah-in-mnenjih/odlocbe-in-mnenja-varstvo-osebnih-podatkov/?tx_jzvopdecisions_pi1\[showUId\]=1119&cHash=00b4ebbf42;](http://www.ip-rs.si/varstvo-osebnih-podatkov/iskalnik-po-odlocbah-in-mnenjih/odlocbe-in-mnenja-varstvo-osebnih-podatkov/?tx_jzvopdecisions_pi1[showUId]=1119&cHash=00b4ebbf42;)

¹⁵ Mnenje Informacijskega pooblaščenca št. 0712-816/2007/2, primer povzet po: Teršek A, Svoboda medijev in varstvo zasebnosti: kritika dveh precedensov, predlog razvrstitve »javnih oseb« in predlog ustavnopravnih standardov, Dnevi civilnega prava, Portorož, zbornik, IPP pri Pravni fakulteti v Ljubljani, 2006, dostopno na: [http://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/clanki/Tersek_Mediji_in_zasebnost.pdf;](http://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/clanki/Tersek_Mediji_in_zasebnost.pdf)

upravičen, saj se med drugim upravičenost posega presoja različno tudi glede na posameznika, v čigar zasebno sfero se posega (ali gre za javno osebo ali ne).¹⁶

Na koncu pa Pooblaščenec opozarja tudi, da **neupravičeno slikovno snemanje (brez privolitve) lahko v določenih primerih pomeni kršitev določb druge zakonodaje**, npr. določbe 138. čl. **Kazenskega zakonika** (Ur. l. RS, št. 55/08), če bi se s snemanjem ali uporabo posnetkov občutno poseglo v zasebnost posameznika. Predlog za pregon zaradi suma storitve kaznivega dejanja neupravičenega slikovnega snemanja lahko prizadeti vloži na policiji ali pri pristojnem državnem tožilstvu. Posameznik pa lahko po 134. členu **Obligacijskega zakonika** (Ur.l. RS, št. 97/07, uradno prečiščeno besedilo) tudi **vloži tožbo na sodišče, lahko pa sodišču predlaga tudi, da odredi prenehanje dejanja (videonadzora), s katerim se krši nedotakljivost človekove osebnosti, osebnega in družinskega življenja ali kakšna druga osebna pravica**. Predvidene so tudi denarne kazni.

Kot pa že obrazloženo v začetnem delu mnenja, Pooblaščenec za nadzor nad posegi v zasebnost, ki so izven področja varstva osebnih podatkov, ni pristojen.

S spoštovanjem,

Informacijski pooblaščenec:
Nataša Pirc Musar, univ. dipl. prav.,
pooblaščenka

Vročiti:

- g. Boštjan Burger, po elektronski pošti na naslov: XXXX
- Arhiv, tu

¹⁶ Glej tudi Id.